

Ad § 1.

Bestemmelserne i denne Paragraf fastslaaer den tvungne Kødkontrol for hele Landet, alene med Undtagelse af saadanne smaa, isoleret beliggende Øer, hvor Forbindelse med Dyrlæge er vanskelig.

Bestemmelserne gaar for det første ud paa, at alt Kød og Slagteaffald af de af Forslaget omfattede Dyr — Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin — skal underkastes Kontrol af en af Landbrugsministeren dertil autoriseret Dyrlæge. Denne Pligt gælder dog naturligvis kun, hvor Slagtningen finder Sted til Menneskeføde, hvorhos der er gjort en Undtagelse med Hensyn til privates Slagtning til eget Forbrug.

Dernæst fastsættes det, at Forhandling til Menneskeføde af Kød og Slagteaffald — i fersk, saltet eller røget Tilstand — kun maa finde Sted, saafremt Varen ved Kontrollen er henført til 1ste eller 2den Klasse og forsynet med et Mærke, der angiver baade Varens Beskaffenhed og Stemplingsstedet. Kød og Slagteaffald, der ikke kan opnaa 1ste eller 2den Klasses Mærke, skal — med en vis Undtagelse — destrueres.

Om denne Destruktion vil der af Landbrugsministeren blive fremsat et Lovforslag gaaende ud paa, at der til saadan Destruktionsvirksomhed skal kræves Autorisation af Landbrugsministeren.

Ad § 2.

Den nærmere Organisation af den ifølge § 1 foreskrevne Kontrol tænkes ordnet saaledes, at Landet deles i Kredse — man har ikke ment, at disse Kredses Grænser nødvendigvis skal falde sammen med Kommunegrænserne —, hvor Kontrollen kan gennemføres paa en af følgende tre forskellige Maader: enten saaledes, at der i Kredsen hersker Slagtetvang, paa tilsvarende Maade som i de Kommuner, der omhandles i den nugældende Lovs § 1, eller saaledes, at alle Slagtedyrl skal synes af en kontrollerende Dyrlæge saavel i levende Live som efter Slagtningen — altsaa en Ordning svarende til den, der nu gælder i de i § 2 i Lov af 13. Maj 1911 nævnte Kommuner — eller endelig saaledes, at alle Slagtedyrl vel skal synes af en kontrollerende Dyrlæge, men kun efter Slagtningen. Denne sidste — mindst betryggende — Kontrol omhandles ikke i Lov af 13. Maj 1911, men er dog allerede for Tiden gældende i nogle af Landets Kommuner i Henhold til Bestemmelser i Kommunens Sundhedsvedtægt. Det nye

vil derfor bestaa i, at denne Kontrol kræves indført som et Minimum i alle Dele af Landet, ogsaa i saadanne Kommuner, hvor der for Tiden slet ikke er indført nogen som helst Kødkontrol.

En Undtagelse fra den i øvrigt foreskrevne Kødkontrol maa naturligvis, ligesom det for Tiden er Tilfældet ifølge de forskellige Sundhedsvedtægter, gælde i Tilfælde af Nødslagtning. Denne Undtagelse omhandles i Paragraffens næstsidste Stykke.

Ad § 3.

Reglerne i denne Paragraf gaar ud paa at bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang Kød og Slagteaffald, der ved Kredsens Kontrol er mærket som 1ste eller 2den Klasses Vare, foruden at forhandles i selve den paagældende Kreds kan indføres til Forhandling i andre Kredse. Det vil formentlig med Hensyn til Reglernes nærmere Indhold være tilstrækkeligt at henviser til selve Paragraffen, af hvilken det fremgaar, at Omfanget, hvori saadan Indførelse i andre Kredse kan ske, afhænger af, hvilken Art Kontrol der findes i den Kreds, hvor Varen kontrolleres. Dette Princip, der stemmer med Sagens Natur og med de i §§ 1 og 2 i Loven af 13. Maj 1911 indeholdte Regler, vil formentlig ogsaa have den gavnlige Virkning, at der overalt vil blive tilstræbt Indførelse af en saa god Kontrol som mulig.

Særlig bemærkes, at den i Paragraffens sidste Stykke indeholdte Regel, der danner en Undtagelse fra det i øvrigt i Forslaget gennemførte Princip, at Kontrollen skal finde Sted i den Kreds, hvor Dyret slagtes, har til Formaal at skabe fornøden Hjemmel for at bibeholde den for Tiden stedfindende Forsendelse til offentlige Slagtehus af Dyr, slagtede andetsteds.

Ad § 4.

Bestemmelserne i denne Paragraf, der tilsigter at hindre, at 2den Klasses Kød sælges som 1ste Klasses, maa anses for nødvendig allerede af den Grund, at ethvert mindre Stykke Kød ikke kan være forsynet med Mærke.

Ad §§ 5 og 6.

Disse Paragraffer angaar tilberedte Kødvarer, af hvilke Kødkonserver og Kød-ekstrakter omhandles i § 6, andre tilberedte Kødvarer, særlig Pølser i § 5.

Betydningen af denne Sondring er dels den, at der som Følge af den Behandling, Kødkonserver og Kød-ekstrakter undergaar, kan stilles mindre strenge Krav til Kvali-